

Vzpomínáme

(Zpracoval kronikář Mgr. P. Richter)

Druhá světová válka skončila před 72 lety. My bychom ale neměli zapomínat na ty, kteří bojovali za naši svobodu.

Jedním z nich byl i Antonín Šereťuk, který pocházel z Volyně.

Jeho otec – Denis Šereťuk – byl ukrajinské národnosti. Nastoupil jako dělník do provazárny a záhy se svou pílí vypracoval na místo předního dělníka. V r. 1910 se oženil s českou kuchařkou Marií Chramostovou. Mladý novomanžel se v českém prostředí rychle naučil česky. Manželka vedla domácnost v českém duchu, takže jejich děti se vždy hlásily k české národnosti.

Válečné události r. 1939 rychle zasáhly i volyňský Kvasilov s převážně českým obyvatelstvem. Byl zaplaven proudy aut s polskými uprchlíky. Železnice byla zablokována a na nádraží stály po celé délce kolejí vlaky plné polských vojáků a civilistů.

15. září 1939 devět německých stíhacích bombardérů shodilo asi 60 tříštivých a zápalných pum. Mezi Poláky bylo mnoho mrtvých a raněných. Jako zázrakem nebyl nikdo z Kvasilovských obyvatel zabit. Úplně však shořelo 12 domů, 12 stodol s úrodou a kůlny s hospodářskými stroji.

17. září vstoupily na volyňské území sovětské jednotky a Volyň se stala částí SSSR. Nastala doba kolektivizace a deportací zámožnějších rodin do gulagů a do Kazachstánu.

Mírový život netrval ani dva roky. 22. června 1941 začaly okresní město Rovno bombardovat roje německých bombardérů.

V r. 1943 utvořili kvasilovští občané místní domobranu a se zbraněmi hlídali obec před banderovci.

Koncem ledna 1944 byl Kvasilov přeplněn ustupujícími útvary Němců a Vlasovců. Rychlým sovětským útokem byla část Kvasilova zachráněna před zkázou.

Brzy ráno 2. února 1941 již obyvatelé některých českých vesnic vítali rudoarmějce – osvoboditele.

Již 1. března 1944 se 130 kvasilovských dobrovolníků seřadilo do trojstupu a se zpěvem pochodových písní odešlo do Rovna.

3. března asi 900 volyňských Čechů odjíždí vlakem směrem na Šepetovku. S hrůzou pozorují barbarsky zpustošené území. Zničené elektrárny, vodojemy, celá města. Všude jen zkáza a trosky. U Dárnice zažili německý nálet. Bez ohledu na mezinárodní konvence Němci bombardovali sanitní vlaky. Nedaleko stojící vlak s volyňskými dobrovolníky naštěstí zasažen nebyl. Obrovské nádraží bylo zničené, všude plály požáry.

18. března konečně po 15 dnech cesty dorazil vlak do 1300 km vzdáleného Jefremova. Tady začal výcvik.

(Jefremov leží v Tulské oblasti asi 300 km od Moskvy jižně.)

Vzhledem ke ztrátám, které utrpěla 1. čs. samostatná brigáda, bylo uvažováno, že 2. čs. paradesantní brigáda bude rozpuštěna a bude sloužit jako zdroj záloh. Díky náboru volyňských Čechů do čs. armády však k tomu nedošlo.

Úryvky z několika dochovaných dopisů válečné korespondence Antonína Šereťuka.

3.3. 1944 ...Přijeli jsme do Korostina, chvala Bohu živi a zdraví.

- 11.3. ...Dojeli jsme do města Jefremova asi 1300 km od domova.
- 12.4.“Nic mi neposílej, hlad nemám, krměj nás dobře. Tys mi poslala tabák, dostal jsem i z domova, mám ho teď dost. Vím, že čekáš rodinu, tak ať maminka dojde na schrávku (nečit., asi úřad), tam ti musej dát dokument, že jsi vstala sama, že máš muže v české armádě.
- 16.5. Drahá ženoMoc jsem se těšil, že pojedeme do Rovna a podívám se domů.
12. máje jsme vyšli z Kamencu Podolskiho (?) a 15. máje přijeli až do Besarabie v Rumunsku.
- 31.5. Nacházíme se v Rumunsku chodíme na cvičení každé den. Jsou tady velké šajky (?) banderovců a dezertérů, co se skrejvaj po lesích. S námi ale nic nemaj. My je necháváme na pokoji a oni nás.
- 2.7. ...Koupil jsem Vlastičce dva páry ponožek a pět kousků mýdla voňavého. Tady je všechno moc laciné. Drazí rodiče, dva kousky mýdla si nechte a ostatní pošlete Olince . Psala mi, že pojedete do Hlinska. Co dělá Olinka a malá Vlastička? Tak se mi po ní stýská.
- 23.8. ...Vzpomínám na Vlastičku ta už musí být velká a hezky běhá a mluví. Napiš mi jestli máte náky koně a jestli vám někdo pomáhá na žních. Jedeme pomalu k Polsku, teď vodpočívame trochu stranou od Lvova to je asi 220 km od domova.
- 25.8.1944 ...Pán Bůh dá, že se brzo vrátíme domu, že bude brzo po vojně. Dostí dobře to pokračuje. Pošlete mi prosím trochu tabáku, vo tabák je tady bída.

21. září 1944 Volyňští Češi bojovali v Karpatsko –dukelské operaci. Mezi nimi i Mikuláš Šereťuk, příslušník 2. čs. paradesantní brigády a jeho bratr Antonín. Četař Antonín Šereťuk , velitel minometné čety, se vítězství nad fašistickým Německem nedožil.

Padl během Karpatsko dukelské operace v polské Wrocance.

Čest jeho památce.